

ήμοιον καὶ πανούργον. Τίς λειπόν δέ τοι δύναται τοῖν κυρίαν σου· δέν θέλω νὰ δικοθέσῃ στὶς μνησικαῖς ἑνεκα ἀποπίρας κακῶς ἐπινοθείσης. Μακρόθεν δέν διλέπει τις ἔναργδες, διὰ τοῦτο εἶναι συγχωρητέος δεάκις δέν ακοπεῖς καλῶς.

Καὶ ἑστάφη πρὸς τοὺς περὶ ἑαυτόν.

— 'Εἴναι θελητε ν' ἀναδιγθῆτε τὴν ἀποστολὴν ταῦτη, κύριε κόμη τοῦ Σκολωκέστερ, ή ἐξαδέλφη μου, πιστίθι, θέλει ὑποχρεωθῆ τὸ μέγιστα.

'Ο κόμης ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ωχριάσας.

— Χαίρω διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἡς ἀποδέχεσθε τὴν πρόστασιν μου. Ἀκούσατε μου λοιπὸν, διότι σχεδὸν μὲ προσεῖναι ἐπιφορτίων ὑμᾶς.

Θέλετε εἶπει πρὸς τὴν Α. Μεγ. τὴν βασιλίσσαν Λιστίναν διὰ δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Στοκχόλμην πάτην ἐποχὴν φανερῶς καὶ ἐλευθέρως. 'Η Σουηδία

νὰ ὁ βασιλεὺς τῆς, σοὶ τὸ εἶπον καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω μὲ, ἀγαπῶσι καὶ σέβονται τὴν ἐνδιξένον αὐτῶν ἄναστην. 'Η Νηπήλη ἀστῆς παρουσία οὐδόλως θέλει διατρέψει τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἀπ' ἐναντίας, χάριν στῆς, θέλομεν ἔχει χορεύεις καὶ τελεστάς, δὲ ὡς, ὡς μὲ φάνεται, δέν θέλει θρηνήσει τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας.

Παρῆλθε τῷ δινι πολὺς χρόνος ἀφ' ὅτου δέν εἰδον τὴν βασιλίσσαν Χριστίναν, ἀλλ' οὐδεμία τῶν πράξεων μῆτρας μὲ λανθάνει. 'Ιδού, ἔγχειριστε εἰς τὴν Α. Μ. ἀποδέξειν τῶν λόγων μου, τὸ ημεροδάγιον τοῦτο, ὃ ὑπέρσκονται αἱ λεπτομέρειαι τῶν δσα. ἐπράξειν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἐκ Σουηδίας. 'Ἐντούθια μὲν τῶν πράξεων τῆς παρελείφθη, οὕτε κύται αἱ μὲλον διδούμαντοι.

Διναμαὶ νὰ σᾶς εἰπω, προσέθηκεν δι βασιλεὺς, τὴν μέραν καθ' ἥν νεανίς τις, δύως σωση τοῦ θανάτου λαχανὸν τινὰ δι ἀγαπᾶ, συγήνεσε νὰ λάβῃ τὸ ἐνδυμα πιστηριώδους προστάτιδος, καὶ ἀφίχθη εἰς χώραν ἦνωστον πρὸς αὐτὴν, δὲ διδηγοῦ ἐπίσης ἀγάπωτο, τρόπος δὲ διδίδον τὸν τιτλὸν αὐλάρχου, τίτλον δὲ, φέρει τὴν Γαλλίαν, διότι ἐν Σουηδίᾳ δέν τῷ ἐχορηγήθη μέτρη. Θέλετε προσθέσεις ἵκε μέρους μου, δι τὸ νεανίς δέμετε πιστὴ καὶ γενναία, δι τὸ ἐπροτίμησε νὰ ἀπολύτη νὰ ἐκθέσῃ τὴν κυρίαν τῆς. Κύριε κόμη, εἰπων τὴν πίστιν, καὶ ἀποστρέφαμει τοὺς προδότας

ὑπὲ τοὺς ἀνάδρους.

Πλοίον σᾶς περιμένει εἰς τὸν λιμένα. Αν μετὰ ἐν

πεπτὸν τῆς ὥρας εὐρεθῇ προδότης εἰς Στοκχόλμην,

νὰ τὸν φονεύσει. 'Αναχωρήσατε.

Γυνὴ, ιουδαῖος καὶ εὐπατρίδης! προσέθηκε μετ' ἀποφῆδη ἐν εἰδῇ εὐγενεφαλαιώσεως· ἐξ αὐτῶν δὲ εὐπατρίδης εἰνοὶ προδότης! 'Βγκαταλειών πρὸ τεσσάρων μηνῶν τὴν Σουηδίαν διὰ νὰ ὑπάγῃ, δὲ ἐλεγεν, εἰς Ἀγγλίαν, μοὶ ὅμως πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν....

Ἔγγειν εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ συνεργήσῃ καλήτερον

πάτη τῆς βασιλίσσης Χριστίνας. Εὔτυχως ἀφ' ἑστοῦ

τεμάζει τὸ δονούμα του, οἱ δὲ καλοὶ μου καὶ πιστοὶ

ιουπατρίδαι Σουηδοὶ δέν τῷ δμοιάζουσι κατ' οὐδεν.

'Ακολούθως ἀπετάνθη πρὸς τὴν 'Ραχήλ.

Αὐταὶ εἶναι αἱ λέξεις τὰς δούλας σὲ ἐπιφορτίζω νὰ πρὸς τὴν βασιλίσσαν σου Χριστίναν. Καὶ διὰ νὰ οὐ λαθῇς κακὴν ίδειν περὶ τῆς Σουηδίκης φιλοξενίας, δέν διατάξει νὰ σοὶ φέρωσιν εἰς τὸ πλοίον, διὰ τοῦτο εἰς τὴν πατρίδα σου, δῶρα τινὰ εἰς χύζ μόνη περάχεις τὰ μέσα τῆς ἀναλογίστως τῆς ιμημησίν μου. Θέλω προσθέσεις ἐπίσης καὶ τιγα διὰ σηταμοιθῆς πρὸς τὴν ἀφοσίωσιν.

τίν κυρίαν σου· δέν θέλω νὰ δικοθέσῃ στὶς μνησικαῖς ἑνεκα ἀποπίρας κακῶς ἐπινοθείσης. Μακρόθεν δέν διλέπει τις ἔναργδες, διὰ τοῦτο εἶναι συγχωρητέος δεάκις δέν ακοπεῖς καλῶς.

ΚΕΦ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Προδόντος χρόνου τινὸς, ἵν μεμονωμένῳ τινὶ θαλαμῷ τοῦ μεγάρου τοῦ Φονταινεβλώ, ἡ βασιλίσσα Χριστίνα συνδιελέγετο ταπεινὴ τῇ φωνῇ μετ' ἀνθρώπου ύψηλοῦ ἀ-ατήματος καὶ φυσιογνωμίας ἀγενοῦς, ἀν καὶ οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του έτσι κανονικῶτατοι.

— Μοναδέσκη, ἐλεγεν ἡ βασιλίσσα, πότον ἀγησυχῶ διότι δέν ἔλαβον εἰδήσεις ἐκ Σουηδίας! 'Η καρδία μου πληρεύεται ἐλπίδος ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου μου, καὶ καθ' ἐκάστην χαίρω διότι τὸ ἐπεχείρησα. 'Η θεία πρόνοια βεβαίως προεῖδε τὴν δυοιότητα τῆς νέας ἐκείνης πρὸς ἐμὲ, καὶ δ θεός δέν διφερεν αὐτὴν τυχαίως ἐνώπιον μου.

Πραγματικῶς, ἀν ἡ παρουσία τῆς 'Ραχήλ παρήγαγε ζωηρὰν συγκίνησιν εἰς τοὺς Σουηδοὺς, ἀν ἦνται ἀληθὲς, δὲς ἐλεγεν δ κόμης Σκολωκέστερ, δι τὸ δασὸς μου, ἀντὶ νὰ μὲ λημονήη θρηγεὶ πικρῶς τὴν βασιλίσσαν του καὶ ἀνέχεται μεθ' ὑπομονῆς τὸν ζυγὸν τοῦ Καρόλου Γουστάβου, ἀναχωρῶ, διατρέχω θριαμβευτικῶς τὴν Σουηδίαν, παρουσιάζομαι ἐλευθέρως εἰς τὴν Στοκχόλμην, καὶ λαμβάνω κατοχῆν τοῦ θρόνου, δὲν στιγμαῖα πλάνη μὲ παρεκίνησε νὰ ἐγκαταλείψω. 'Απ' ἐναντίας, ἐδὲν οἱ Σουηδοὶ ίδωσι μετ' ἀδιαφορίας τὴν υπολαμβανομένην βασιλίσσαν Χριστίναν, ἐδὲν δὲν πειθαδίωσιν αὐτὴν ὑπὸ κραυγῶν ἀγάπης καὶ χαρᾶς, δὲν θέλω ὑποστῆ τὴν αἰτιχύην καὶ τὴν θλίψιν ταπεινωτικῆς ἀποτυχίας. Τέλος πάντων ἡ εἰς Στοκχόλμην δδοιπορία τῆς 'Ραχήλ θέλει μοὶ γνωστοποίηση τὰ πρὸς ἐμὲ αἰτιθμάτα τοῦ Καρόλου Γουστάβου, καὶ μὲ πληροφορήσεις ἀν ἡ ἐπανόδος τῆς Χριστίνας ἐμπνέη αὐτῷ τρόμον.

Εάν τὸ σχέδιόν μου ἀποτύχη, ἐμφανίζομαι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ λουδοβίκου ΙΔ'. Ὁπου ἡ παρουσία μου θέλει φέύσει τὴν υποτεθίσαν δδοιπορίαν μου καὶ τὴν ἀποδοθείσαν μοὶ ἀπόπειραν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Σουηδίας. Εάν δὲ ἐκραγῇ στάσις κατὰ τοῦ Βασιλέως ἐν Στοκχόλμη, δ Σολωκέστερ λαμβάνει καιρὸν, διάληπε τὴν ίδειαν δι τὴν 'Ραχήλ εἶναι ἡ ἀληθῆς χριστίνα, καὶ σοὶ δίδει τὴν ἀναγκαίαν προθεμίαν τῆς ἐπανόδου.

Δέν εἶναι ἀληθὲς Μοναδέσκη, δι τὸ σχέδιόν μου θέλει ἐπιτύχει.

Σὺ μόνος εἶσαι πιστός μου, σὺ μόνος γινώσκεις δι τὴν βασιλίσσα Χριστίνα διατελεῖ κακρυμμένη ἐντὸς τοῦ παλατίου τῆς ἐν Φονταινεβλώ; εἰς σὲ μόνον ἐπιποτεύθην τὸ ιστορικὸν τῆς κόρης . . . Τέλος εἰς σὲ μόνον ἐξεμυστηρεύθην τὴν κατωτρύχουσάν με ἐπιθυμίαν τοῦ ν' ἀιαδῶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζεύσου. 'Ο θρόνος Μοναδέσκη, χορηγῆ τιμῆς εἰς φίλους πιστοὺς καὶ ἀφωτιωμένους οἵος σύ, ἀρχιπεποκόμε μού, ἡ ίσηναναρέρει εἰς τὴν πατρίδα σου, δῶρα τινὰ εἰς χύζ μόνη περάχεις τὰ μέσα τῆς ἀναλογίστως τῆς ιμημησίν μου. Θέλω προσθέσεις ἐπίσης καὶ τιγα διὰ σηταμοιθῆς πρὸς τὴν ἀφοσίωσιν.